

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 101. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311796576/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

... næ, det var et meget usundt Liv for min Kone! Nu ska' hun bare ha' solgt den Smule, der er tilbage, og det er ikke meget; saa faar hun Fred og Ro hjemme hos de gamle; det er meget bedre. Han har været ved Jærnbanen, og de har et nydeligt lille Hus lige ved Byen og Have og Ko, og Konen har arvet for nylig ...»

«Ja, det kan jeg godt begribe, De finder, De skylder Deres Kone.»

«Gu' gør jeg saa! Det er en brillant Kone, jeg har, og dejlige Børn! Jeg veed ikke, om det ku' interessere Dem at se deres Fotografi?» og han halede et Kabinetsbillede op af Lommen, «det rev de gamle dem med, da de var inde i Byen.»

Paa Billedet sad han selv med en lang, mager, noget ældre Kone ved Siden, der havde den yngste paa Skødet og den største Pige ved Haanden; Drengen stod mellem Knæene paa Faderen med et Hoved nærmest som en Taageklat. «Han var lidt urolig, den Høvl,» blev der forklaret.

Baggrunden dannedes af et Postament, som

lignede en Haveport; dér saae man en lille firkantet mørk Plade.

Jeg spurgte, hvad det egentlig var for noget.

«Det er den lille, vi ha'de, som døde. Vi har et ganske udmærket Fotografi i Ramme a' hende, og saa sa' jeg til min Kone: Vi ska' ha' lille Camille med paa Billedet, for vi ska' være allesammen samlede. Og det er hende dér hænger, men det er nu ikke videre tydeligt!»

«Nej, men ellers er Billedet udmærket!»

«Det er brillant ta'et, det Billede, og jeg sa' osse til min Kone: Det skal hvile ved mit Hjerter! Og i den første Tid ka' jeg naturligvis ikke sende hende noget, for det er store Sager, naar man selv kan klare sig; men med Guds den Almægtiges Hjælp, saa, naar jeg er godt i Gang med en Forretning derovre, ta'er jeg hjem og henter hele Schokket.»

Klokken var bleven temmelig mange; jeg skottede til Uhret, da jeg bestilte de to sidste Bajere.

«Ja, nu opholder jeg maaske den Herre